

ส่วนที่ 2

สภาพทั่วไปและสถานการณ์แนวโน้มจังหวัดภูเก็ต

สภาพทั่วไป

1.ขนาดพื้นที่และอาณาเขตการปกครอง

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดในภาคใต้ตอนบนของประเทศไทย ตั้งอยู่ระหว่างละติจูดที่ 7 องศา 45 ลิปดา ถึง 8 องศา 15 ลิปดาเหนือ และลองจิจูดที่ 98 องศา 15 ลิปดา ถึง 98 องศา 40 ลิปดาตะวันออก มีลักษณะเป็นเกาะ จัดเป็นเกาะที่มีขนาดใหญ่ที่สุดของประเทศไทย ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของภาคใต้ในทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย มีเกาะบริวาร 32 เกาะ ส่วนกว้างที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 21.3 กิโลเมตร ส่วนยาวที่สุดของเกาะภูเก็ตเท่ากับ 48.7 กิโลเมตร เฉพาะเกาะภูเก็ตมีพื้นที่ 543.034 ตารางกิโลเมตร ส่วนเกาะบริวารมีพื้นที่ 27 ตารางกิโลเมตร รวมพื้นที่ทั้งหมด 570.034 ตารางกิโลเมตรหรือ 356,271.25 ไร่ อยู่ห่างจากกรุงเทพมหานคร ตามเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 และทางหลวงจังหวัดหมายเลข 402 รวมระยะทาง 867 กิโลเมตร หรือ 688 กิโลเมตร ทางอากาศ มีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดช่องแคบปากพระ จังหวัดพังงา เชื่อมโดยสะพานสารสินและสะพานเทพกระษัตรี
ทิศตะวันออก	ติดทะเลเขตจังหวัดพังงา
ทิศใต้	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย
ทิศตะวันตก	ติดทะเลอันดามัน มหาสมุทรอินเดีย

2.ลักษณะภูมิประเทศ

จังหวัดภูเก็ตมีลักษณะเป็นหมู่เกาะ วางตัวในแนวจากทิศเหนือไปทิศใต้ พื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 70 เป็นภูเขา มียอดเขาที่สูงที่สุดคือ ยอดเขาไม้เท้าสิบสอง สูงจากระดับน้ำทะเลปานกลาง 529 เมตร และประมาณร้อยละ 30 เป็นพื้นที่ราบอยู่ตอนกลางและตะวันออกของเกาะพื้นที่ ชายฝั่งด้านตะวันออกเป็นดินเลนและป่าชายเลน ส่วนชายฝั่งทะเลด้านตะวันตกเป็นภูเขา และหาดทรายที่สวยงาม

3.ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดภูเก็ต มีลักษณะภูมิอากาศแบบเขตศูนย์สูตร อยู่ในเขตอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ มีอากาศร้อนชื้นตลอดปี มี 2 ฤดู ประกอบด้วย

ฤดูฝน	เริ่มตั้งแต่เดือน เมษายน ถึง เดือนพฤศจิกายน
ฤดูร้อน	เริ่มตั้งแต่เดือน ธันวาคม ถึง เดือนมีนาคม

ประชากรและความหนาแน่นของประชากร

ประชากรจังหวัดภูเก็ต ที่ปรากฏตามทะเบียนราษฎร ณ เดือนธันวาคม 2552 มีจำนวน 331,070 คน แยกเป็นชาย 156,804 คน หญิง 174,266 คน จำนวนความหนาแน่นของประชากร 592 คนต่อตารางกิโลเมตร

จำนวนประชากรจังหวัดภูเก็ต ตามทะเบียนราษฎร เปรียบเทียบระหว่าง ปี 2551 และ ปี 2552

กลุ่มอายุ (ปี)	ปี 2551			ปี 2552		
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
0-5	15,832	14,746	30,578	16,486	15,645	32,131
6-10	12,747	12,213	24,960	13,039	12,325	25,364
11-15	13,456	13,188	26,644	13,681	13,544	27,225
16-20	11,648	12,749	24,397	12,210	13,231	25,441
21-25	10,577	12,543	23,120	10,470	12,587	23,057
26-30	13,753	16,985	30,738	13,614	16,786	30,400
31-35	14,577	17,290	31,867	14,969	17,930	32,899
36-40	14,470	16,910	31,380	14,346	16,925	31,271
41-45	12,750	14,301	27,051	13,451	14,997	28,448
46-50	10,047	11,246	21,293	10,591	11,947	22,538
51-55	7,237	8,378	15,615	7,644	8,800	16,444
56-60	5,494	5,944	11,438	5,858	6,530	12,388
61-65	3,455	3,822	7,277	3,685	4,154	7,839
66-70	2,663	3,017	5,680	2,635	2,988	5,623
71-75	1,871	2,316	4,187	2,010	2,478	4,488
76-80	1,218	1,743	2,961	1,196	1,752	2,948
มากกว่า 80 ปี	697	1,271	1,968	919	1,647	2,566
รวม	152,909	169,195	322,104	156,804	174,266	331,070

ที่มา: กรมการปกครอง

การสาธารณสุข

มีการให้บริการด้านสาธารณสุขประเภทบริการทั่วไป โดยมีสถานบริการด้านสาธารณสุขของรัฐ คือ โรงพยาบาลทั่วไป ขนาด 503 เตียง 1 แห่ง (โรงพยาบาลวชิระภูเก็ต) โรงพยาบาลชุมชน ขนาด 60 เตียง 2 แห่ง (โรงพยาบาลกลาง และโรงพยาบาลป่าตอง สถานีอนามัย จำนวน 21 แห่ง ศูนย์บริการเทศบาล จำนวน 3 แห่ง สถานบริการเอกชน จำนวน 3 แห่ง

จำนวนสถานพยาบาลในจังหวัดภูเก็ต

สถานพยาบาล	อ.เมือง	อ.กลาง	อ.กะทู้	รวม
โรงพยาบาลทั่วไป (แห่ง/เตียง)	1/503	0	0	1/503
โรงพยาบาลชุมชน	0	1/60	1/60	2/120
สถานีอนามัย (PCU)	9	10	2	21
คลินิกเวชกรรม	59	60	12	77
คลินิกกายเวชกรรมเฉพาะทาง	32	0	3	35
คลินิกกายภาพบำบัด	3	0	0	3
คลินิกเทคนิคการแพทย์	4	0	0	4
คลินิกทันตกรรม	40	2	10	52
คลินิกทันตกรรมชั้น 2	1	0	0	1
คลินิกการแพทย์แผนไทย	4	2	0	6
คลินิกการพยาบาลผดุงครรภ์	1	0	0	1
ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	95	20	50	165
ร้านขายยาแผนโบราณ	9	3	0	12
สหคลินิก	1	1	0	2

บุคลากรด้านสาธารณสุข

จังหวัดภูเก็ตมีอัตราบุคลากรทางด้านสาธารณสุข รวมทั้งสิ้น 1,589 คน แยกเป็น

แพทย์	จำนวน 286 คน
ทันตแพทย์	จำนวน 57 คน
เภสัชกร	จำนวน 63 คน
พยาบาล	จำนวน 771 คน
ผู้ช่วยพยาบาล	จำนวน 247 คน
เจ้าหน้าที่สาธารณสุขและอื่น ๆ อีก	จำนวน 165 คน

การท่องเที่ยว

จังหวัดภูเก็ต เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลาย ทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติแหล่งท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น และสถาปัตยกรรมต่าง ๆ ได้แก่

1) สถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีสภาพพื้นที่เป็นเกาะ ทำให้จังหวัดภูเก็ตมีสถานที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติมากมาย อาทิ แหลมพรหมเทพ เขารัง อ่าวกะตะ อ่าวกะรน อ่าวป่าตอง หาดสุรินทร์ อุทยานแห่งชาติสิรินาถ (หาดในยาง) หาดแหลมกาใหญ่ หาดราไวย์หาดในหาน อ่าวกมลา เกาะเฮ เกาะแก้ว เกาะโหลน หมู่เกาะราชา แหลมสิงห์ อุทยานสัตว์ป่าเขาพระแทว เป็นต้น

2) สถานที่ท่องเที่ยวทางศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณีท้องถิ่น อาทิ ศูนย์หัตถกรรม พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติถลาง วัดฉลองหรือวัดไชยธาราราม วัดพระนางสร้าง วัดพระทอง งานท้าวเทพสตรีท้าวศรีสุนทร

3) สถานที่ท่องเที่ยวทางประวัติศาสตร์ อาทิ อนุสาวรีย์หลัก 60 ปี อนุสาวรีย์วีรสตรี

4) กิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยว อาทิ งานท้าวเทพกษัตรีท้าวศรีสุนทร งานประเพณีปล่อยเต่าเทศกาลอาหารทะเล งานประเพณีฟู้ดต่อ ประเพณีกินผัก มหกรรมไตรกีฬา งานประเพณีลอยเรือชาวเล เทศกาลเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต งานแข่งขันเรือใบชิงถ้วยพระราชทาน เป็นต้น

5) สถานที่ท่องเที่ยวอื่น ๆ อาทิ สวนผีเสื้อ หมู่บ้านไทยและสวนกล้วยไม้ภูเก็ต สถานแสดงพันธุ์สัตว์น้ำ เป็นต้น

จำนวนผู้เดินทางผ่าน เข้า-ออก สนามบิน และด่านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดภูเก็ต

รายการ	ปี 2551 (คน)	ปี 2552 (คน)	เพิ่ม/ลด %
จำนวนผู้ผ่าน เข้า-ออก สนามบิน	5,719,706	5,762,745	+0.75
ผู้โดยสารภายในประเทศ	3,505,444	3,488,566	-0.48
ผู้โดยสารระหว่างประเทศ	2,176,306	2,274,179	+4.50
จำนวนผู้ผ่านด่าน ตม. (ขาเข้า)	1,318,863	1,322,150	+0.25
ผ่าน ตม. ทางเครื่องบิน	1,203,770	1,189,700	-1.17
ผ่าน ตม. ทางเรือ	115,093	132,450	+15.08

ที่มา: ท่าอากาศยานภูเก็ต , ด่านตรวจคนเข้าเมืองภูเก็ต , ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ต

จำนวนนักท่องเที่ยวเดินทางผ่านด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ตแยกตามสัญชาติ

อันดับ	1	2	3	4	5
รายการ	ออสเตรเลีย	สวีเดน	เกาหลี	จีน	มาเลเซีย
ปี 2551	149,079	136,181	196,173	64,720	56,742
ปี 2552	144,659	115,891	114,804	71,400	69,273
เพิ่ม/ลด	-2.96%	-14.90%	-41.48%	+10.32%	+22.08%

ที่มา: ด่านตรวจคนเข้าเมืองท่าอากาศยานภูเก็ต

แนวโน้มการท่องเที่ยวในช่วงกลางปี 2553

สถานการณ์ท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตช่วงต้นปี 2553 ถือว่าอยู่ในเกณฑ์ดี เนื่องจากมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาในจังหวัดภูเก็ตจำนวนมาก อัตราจองห้องพักอยู่ที่ร้อยละ 79.82 และในช่วงเทศกาลปีใหม่ เทศกาลตรุษจีน พบว่ามีการเข้าพักร้อยละ 90-100 ในกลุ่มโรงแรมหาดป่าตอง กะรน บางเทาและในตัวเมือง ส่วนกลุ่มนักท่องเที่ยวออสเตรเลีย และกลุ่มตลาดยุโรปซึ่งเป็นตลาดหลักของจังหวัดภูเก็ต มีการเดินทางเข้ามาอย่างต่อเนื่อง รวมถึงนักท่องเที่ยวชาวเอเชียและประเทศเพื่อนบ้านจากมาเลเซีย สิงคโปร์ เดินทางมาทางเรือสำราญ สัปดาห์ละ 2 เที่ยว สำหรับอัตราการเข้าพักเดือนมกราคม 2553 เพิ่มขึ้นจากเดือนมกราคมปีที่แล้วร้อยละ 19.23 ด้านกลุ่มตลาดชาร์เตอร์ไฟลต์ที่เดินทางเข้ามายังจังหวัดภูเก็ตในช่วงต้นปี 2553 ที่ผ่านมามีอยู่ในอัตราที่ดี เนื่องจากมีชาร์เตอร์ไฟลต์จากกลุ่มประเทศสวีเดน ออสเตรเลีย เยอรมัน เข้ามาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเดือนมีนาคม 2553 มีกลุ่มนักท่องเที่ยวจากอิหร่าน นับเป็นตลาดที่มีอัตราการเติบโตสูงที่สุดจากประเทศตะวันออกกลาง มีอุปนิสัยสนุกสนานร่าเริงชอบการท่องเที่ยวและดื่มกิน มีการใช้จ่ายสมเหตุสมผล เลือักพักโรงแรมระดับ 3-4 ดาว ซื่อสัตย์ระดับกลาง-สูง สำหรับกลุ่มตลาดชาร์เตอร์ไฟลต์ไม่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ทางการเมืองภายในประเทศ เนื่องจากลักษณะการบินตรงทำให้กลุ่มดังกล่าวไม่มีการยกเลิกการเดินทางและการจองห้องพักในจังหวัดภูเก็ต

ในส่วนกิจกรรมหลักในพื้นที่จังหวัดภูเก็ตตั้งแต่ช่วงกลางปี 2553 มีประเพณีสงกรานต์ (Songkran : The Water Festival on the Beach & Phuket Bike Week) คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามาจังหวัดภูเก็ตกว่า 30,000 คน มีรายได้หมุนเวียนกว่า 1,000 ล้านบาท นอกจากนี้ยังมีกิจกรรมเสริมต่างๆ อาทิ Laguna Phuket Internation Marathon และ Six Sense Phuket Race Week ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะส่งผลดีต่อนักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตอย่างต่อเนื่องสำหรับแนวโน้มการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ตในช่วงกลางปี 2553 หากเหตุการณ์ทางการเมืองภายในประเทศเป็นไปอย่างสงบ จะไม่ส่งผลกระทบต่อการเดินทางท่องเที่ยวของตลาดระยะไกล ส่วนตลาดระยะใกล้คงได้รับผลกระทบบ้าง

อย่างไรก็ตาม นักท่องเที่ยวอาจใช้เวลาในการตัดสินใจในการเดินทางมากขึ้นเนื่องจากรอคูสถานการณ์การเมืองภายในประเทศไทยหากมีการสื่อสารให้นักท่องเที่ยวรับทราบข้อเท็จจริงอย่างต่อเนื่อง จะมีส่วนช่วยให้นักท่องเที่ยวคลายความกังวลและเดินทางท่องเที่ยวได้ตามปกติ ในส่วนนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะตลาดหลัก 5 อันดับแรกของจังหวัดภูเก็ต คือ ออสเตรเลีย สวีเดน สหราชอาณาจักร เยอรมัน รัสเซีย เป็นกลุ่มนักท่องเที่ยวระยะไกล คาดว่าคงไม่ได้รับผลกระทบจากเหตุการณ์ดังกล่าว เนื่องจากจังหวัดภูเก็ตมีสนามบินนานาชาติ ซึ่งนักท่องเที่ยวสามารถบินตรงเข้ามายังภูเก็ตได้โดยไม่ต้องเดินทางผ่านกรุงเทพฯ สำหรับนักท่องเที่ยวคนไทยคาดว่าจะมีแนวโน้มเดินทางมายังจังหวัดภูเก็ตอย่างต่อเนื่อง เนื่องจากอยู่ในช่วงปิดภาคเรียน ประกอบกับรัฐบาลได้ออกมาตรการเรื่องขยายวันหยุดราชการในช่วงเทศกาลสงกรานต์ รวมถึงการส่งเสริมการขายของสายการบินในประเทศ

ภาคการค้าและการลงทุน

โครงการที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (BOI) ในปี 2552 มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 11 โครงการ เงินลงทุน 1,749 ล้านบาท ซึ่งจำนวนโครงการยังคงทรงตัวเมื่อเทียบกับปี 2551 ส่วนเงินลงทุนลดลงร้อยละ 81.60 โดยโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ลงทุนมากที่สุดอยู่ในช่วงไตรมาสที่ 4 ของปี ซึ่งกิจการที่ได้รับอนุมัติให้ลงทุนในปี 2552 ได้แก่ กิจการโรงแรม กิจการการค้าและการลงทุน (2 โครงการ) กิจการผลิตอุปกรณ์ทางการแพทย์ (2 โครงการ) กิจการผลิตอวัยวะเทียมและเฟือง กิจการซอฟต์แวร์ (2 โครงการ) กิจการบริการที่จ่อเรือกิจการสวนสนุก และกิจการสาขาสำนักงานภูมิภาค โดยโครงการที่ได้รับอนุมัติลงทุนเป็นหุ้นไทยร้อยละ 50.29 หุ้นต่างชาติร้อยละ 5.67 และหุ้นไทย+ต่างชาติร้อยละ 44.04 ซึ่งชาวต่างชาติที่เข้ามาลงทุน ได้แก่ สวีเดน เยอรมัน อเมริกาอังกฤษ และสิงคโปร์ ส่วนการลงทุนด้านการประกอบธุรกิจภาคเอกชนภายในจังหวัดในปี 2552 อยู่ในภาวะซบเซา โดยจำนวนนิติบุคคลที่จัดตั้งใหม่มีจำนวน 1,320 ราย จำนวนเงินลงทุน 2,347.97 ล้านบาท ลดลงจากปี 2551 ร้อยละ 18.11 และร้อยละ 44.70 ตามลำดับ ซึ่งจำนวนการลงทุนได้ปรับตัวลดลงอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ 1 เป็นต้นมา เนื่องจากนักลงทุนมีความกังวลต่อภาวะเศรษฐกิจโลกที่ชะลอตัว จากปัญหาวิกฤตการณ์ทางการเงินของสหรัฐฯ รวมถึงสถานการณ์ด้านการเมืองในประเทศที่ยังไม่มีเสถียรภาพ ส่งผลให้นักลงทุนชะลอการลงทุน อย่างไรก็ตาม ในช่วงไตรมาสที่ 3 จนถึงต้นไตรมาสที่ 4 การลงทุนเริ่มปรับตัวดีขึ้น แต่ยังคงอยู่ในอัตราที่ชะลอตัวเมื่อเทียบกับปีก่อน ซึ่งสาเหตุมาจากการฟื้นตัวของเศรษฐกิจของประเทศคู่ค้าที่สำคัญ (สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น ประเทศในกลุ่มยุโรปและจีน) และความชัดเจนในเรื่องนโยบายต่างๆของรัฐบาลที่ส่งผลบวกต่อการลงทุน ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านเศรษฐกิจ นโยบายด้านการเงินและการคลัง และนโยบายด้านการลงทุน รวมถึงมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของภาครัฐ ที่ได้มีนโยบายการปล่อยสินเชื่อผ่านสถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ตามโครงการ Fast Track ซึ่งจะช่วยให้ผู้ประกอบการรายย่อยโดยเฉพาะในภาคการเกษตร ท่องเที่ยว ส่งออก และอสังหาริมทรัพย์ เข้าถึงแหล่งเงินทุนได้มากขึ้น โดยนิติบุคคลที่จดทะเบียนในปี 2552 ส่วนใหญ่ประกอบกิจการด้านอสังหาริมทรัพย์ รับเหมาก่อสร้าง และกิจการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งนี้ จำนวนพื้นที่การลงทุนตั้งอยู่

ในเขตอำเภอเมืองร้อยละ 61.05 อำเภอกะทู้ ร้อยละ 30.88 และอำเภอถลาง ร้อยละ 8.07 สำหรับการลงทุนก่อสร้างในเขตเทศบาลนครภูเก็ตในช่วงปี 2552 จำนวนพื้นที่ที่ได้รับอนุญาตให้ก่อสร้างมีจำนวน 144,807.58 ตารางเมตร ได้ปรับตัวเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีก่อนซึ่งมีจำนวนพื้นที่ก่อสร้าง 85,078.40 ตารางเมตรหรือคิดเป็นร้อยละ 70.20 โดยส่วนใหญ่ยังคงเป็นการลงทุนก่อสร้างบ้านพักและที่อยู่อาศัย

ด้านพาณิชย์กรรม

สรุปภาวะเศรษฐกิจการค้าจังหวัดภูเก็ต ประจำปี 2552 และแนวโน้มปี 2553

ภาวะเศรษฐกิจการค้าของจังหวัดภูเก็ต ในปี 2552 ชะลอตัว โดยพิจารณาได้จากภาคอุปทานด้านการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดชะลอตัว รวมถึงอุปทานภาคการเกษตร(ยางพารา) ที่ปรับตัวลดลง ในขณะที่เดียวกันอุปสงค์ด้านการลงทุนและการอุปโภคบริโภคภาคเอกชนชะลอตัวลงเช่นเดียวกัน โดยมีรายละเอียดของการวิเคราะห์ในแต่ละภาคเศรษฐกิจการค้า ดังนี้

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนของจังหวัด

การอุปโภคบริโภคภาคเอกชนของจังหวัดภูเก็ตในปี 2552 ชะลอตัวซึ่งเป็นการชะลอตัวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ช่วงไตรมาสที่ 1 โดยสาเหตุเป็นผลมาจากความวิตกกังวลต่อระดับค่าครองชีพ และการว่างงาน จากภาวะเศรษฐกิจโลกที่ซบเซา รวมถึงความผันผวนของน้ำมันเชื้อเพลิงและความขัดแย้งทางการเมือง ถึงแม้รัฐบาลจะมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจตั้งแต่ช่วงปลายไตรมาสที่ 1 ก็ตาม โดยสะท้อนได้จากเครื่องชี้ด้านการบริโภคที่สำคัญของจังหวัดได้แก่ จำนวนยอดการจดทะเบียนรถยนต์นั่งส่วนบุคคล (เก๋ง) รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล (กระบะ) และรถจักรยานยนต์ใหม่ที่มีการจดทะเบียนลดลงเมื่อเทียบกับปีก่อน ร้อยละ 16.63 36.60 และ ร้อยละ 29.18 ตามลำดับ รวมถึงการจัดเก็บภาษีมูลค่าเพิ่มที่มีการจัดเก็บได้ลดลงเช่นเดียวกัน โดยคิดเป็นร้อยละ 7.15 สำหรับอัตราเงินเฟ้อของจังหวัดภูเก็ต ปี 2552 ที่วัดจากการเปลี่ยนแปลงของดัชนีราคาผู้บริโภคทั่วไป เมื่อเทียบกับปีก่อนสูงขึ้นร้อยละ 0.4 โดยเป็นการสูงขึ้นในช่วงไตรมาสที่ 1 และช่วงไตรมาสที่ 4 ซึ่งสาเหตุสำคัญมาจากการสูงขึ้นของสินค้าในหมวดอาหารและเครื่องดื่ม ร้อยละ 4.5 ได้แก่ เนื้อสัตว์ เป็ดไก่ ปลาและสัตว์น้ำ ผักและผลไม้ เครื่องดื่มที่ไม่มีแอลกอฮอล์ ไข่และผลิตภัณฑ์นม อาหารบริโภคนอกบ้าน ข้าว-แป้งและผลิตภัณฑ์จากแป้ง เป็นต้น ในขณะที่ดัชนีหมวดอื่นๆที่ไม่ใช่หมวดอาหารและเครื่องดื่มในปี 2552 ลดลงร้อยละ 3.1 โดยเป็นการลดลงของราคาน้ำมันเชื้อเพลิง (ปรับลดตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก) และเครื่องนุ่งห่มและรองเท้า (รัฐบาลได้มีนโยบายเรียนฟรี 15 ปี โดยให้เงินอุดหนุนในส่วนของค่าเล่าเรียนและอุปกรณ์ ส่งผลทำให้ราคาสินค้าในหมวดเครื่องนุ่งห่มลดลง) สำหรับดัชนีราคาผู้บริโภคพื้นฐาน ซึ่งเป็นดัชนีราคาผู้บริโภคที่ไม่รวมรายการสินค้ากลุ่มอาหารสดและพลังงานในปี 2552 ได้ปรับตัวลดลงร้อยละ 0.2 เมื่อเทียบกับปีก่อน

แนวโน้มเศรษฐกิจการค้าของจังหวัดภูเก็ตปี 2553

คาดว่าจะปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้น โดยเฉพาะเศรษฐกิจด้านอุปทานภาคการท่องเที่ยวของจังหวัด สาเหตุมาจากภาวะเศรษฐกิจโลกที่เริ่มฟื้นตัว ประกอบกับมาตรการต่างๆที่ภาครัฐและเอกชน ได้ส่งเสริมและ กระตุ้นด้านการท่องเที่ยวอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 2552 ซึ่งจะส่งผลเป็นรูปธรรมและชัดเจนขึ้นนอกจากนี้ อุปทานภาคการเกษตร มีแนวโน้มปรับตัวในทิศทางที่ดีขึ้นเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะยางพาราที่ตลาด ต่างประเทศ (จีน)มีความต้องการผลผลิตที่เพิ่มมากขึ้นเพื่อรองรับอุตสาหกรรมการผลิตยางยนต์ สำหรับการ ลงทุนคาดว่าจะขยายตัว จากแรงหนุนด้านเศรษฐกิจโลกและจากการที่รัฐบาลได้มีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายการคลังของภาครัฐในการเร่งรัดการเบิกจ่ายงบประมาณ นโยบายการปล่อยสินเชื่อผ่าน สถาบันการเงินเฉพาะกิจของรัฐ ตามโครงการ Fast Track และการดำเนินการภายใต้แผนปฏิบัติการไทย เข้มแข็ง ที่สนับสนุนให้ภาคเอกชน มีความเชื่อมั่นและขยายการลงทุนเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลต่อเนื่องในระบบ เศรษฐกิจ อย่างไรก็ตามภาวะเศรษฐกิจการค้าของจังหวัดในปี 2553 ยังคงมีปัจจัยลบที่เป็นตัวแปรสำคัญที่จะ ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจ ได้แก่ สถานการณ์ความขัดแย้งทางการเมือง และความผันผวนของราคาน้ำมัน เชื้อเพลิง เป็นต้น

ด้านอุตสาหกรรม

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดภูเก็ต แยกเป็นรายอำเภอ ปี 2552

อำเภอ	จำนวน โรงงาน	เงินทุน (บาท)	จำนวนคนงาน		
			ชาย	หญิง	รวม
เมือง	326	4,726,468,062	3,557	1,269	4,826
ถลาง	74	2,223,337,451	1,275	627	1,902
กะทู้	32	653,464,500	276	69	345
รวม	432	7603,270,013	5,108	1,965	7,045

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภูเก็ต

ด้านแรงงาน

สถานการณ์กำลังแรงงานและการมีงานทำ

อัตราผู้อยู่ในวัยแรงงานของจังหวัดภูเก็ต ปี 2553 คิดเป็นร้อยละ 68.09 ของจำนวนประชากรทั้งหมด โดยมีจำนวนกำลังแรงงานเพียง 161,331 คน เป็นผู้มีงานทำ 158,431 คน หรือร้อยละ 98.2 ของกำลังแรงงาน และทำงานนอกภาคเกษตรกรรมถึงร้อยละ 96.8 ส่วนใหญ่ทำงานในสาขาบริการ ประเภทโรงแรมและ

ภาคการ รองลงมาคือ สาขาการขายส่งการขายปลีก ๆ และสาขาการก่อสร้าง ซึ่งเมื่อเทียบกับความเป็นจังหวัดท่องเที่ยวแล้ว ถือว่าจำนวนกำลังแรงงานยังมีน้อยเนื่องจากภาคธุรกิจท่องเที่ยวเป็นภาคธุรกิจสำคัญ ที่มีความต้องการแรงงานมาก โดยเฉพาะในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว นอกจากนี้จังหวัดภูเก็ตมีอัตราค่าจ้างขั้นต่ำ วันละ 204 บาท สูงเป็นอันดับหนึ่งในภาคใต้ ทำให้เกิดปัญหาแรงงานต่างถิ่นลี้ภัยเข้ามาทำงานในจังหวัดภูเก็ต เป็นจำนวนมาก รวมไปถึงแรงงานต่างด้าวจากประเทศเพื่อนบ้าน สาเหตุการว่างงาน ส่วนใหญ่มาจากการไม่พอใจในตำแหน่งงานว่างที่มีอยู่ต้องการเปลี่ยนงานที่มีรายได้และสวัสดิการดีกว่า หรือรอเลือกตำแหน่งงานที่ตรงกับความต้องการของตนเอง

จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรกรรมของจังหวัดภูเก็ต แยกเป็นรายอำเภอในปี พ.ศ.2552

อำเภอ	จำนวนพื้นที่ทำการเกษตรกรรม (ไร่)
เมืองภูเก็ต	23,532
กลาง	92,853
กะทู้	15,524
รวม	131,909

จำนวนครุว์เรือนในภาคเกษตรกรรมของจังหวัดภูเก็ต แยกเป็นรายอำเภอในปี พ.ศ.2552

อำเภอ	จำนวนครุว์เรือนภาคเกษตรกรรม (ครุว์เรือน)
เมืองภูเก็ต	1,157
กลาง	2,468
กะทู้	732
รวม	4,357

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดภูเก็ต

การศึกษา

จังหวัดภูเก็ตมีสถานศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนทั้งหมด 97 แห่ง แบ่งเป็นตั้งแต่ระดับอนุบาล ประถมศึกษา มัธยมศึกษา รวม 89 แห่ง ปวช. - ปวส. 6 แห่ง ปริญญาตรี 2 แห่ง

จำนวนสถานศึกษาในระบบโรงเรียน จำแนกตามระดับที่เปิดสอน

ประเภทสถานศึกษา	จำนวน
1. สถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาภูเก็ต	
1.1 ประเภททั่วไป	
- ระดับประถมศึกษา	41
- ระดับมัธยมศึกษา	6
1.2 ประเภทขยายโอกาสทางการศึกษา	12
1.3 ประเภทศึกษาสงเคราะห์	1
1.4 ประเภทการศึกษาพิเศษ	1
2. สถานศึกษาสังกัดเอกชน	
2.1 ประเภทอนุบาล	8
2.2 ประเภทอนุบาล-ประถมศึกษา	7
2.3 ประเภทประถมศึกษา	2
2.4 ประเภทอนุบาล-ประถม-มัธยมศึกษาตอนต้น	1
2.5 ประเภทอนุบาล-ประถม-มัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	2
2.6 ประเภทมัธยมศึกษาตอนต้น-มัธยมศึกษาตอนปลาย	1
2.7 ประเภทอาชีวศึกษา (ระดับ ปวช.-ปวส.)	2
3. สถานศึกษาสังกัดเทศบาลนครภูเก็ต	6
4. สถานศึกษาสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	5
รวมทั้งพื้นที่	97

สถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตมีโรงเรียนในสังกัด 5 แห่ง คือโรงเรียน อบจ. บ้านตลาดเหนือ โรงเรียน อบจ.เมืองภูเก็ต โรงเรียน อบจ.บ้านไม้เรียบ และ โรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน ซึ่งได้รับถ่ายโอนมาจาก กระทรวงศึกษาธิการ และ โรงเรียน อบจ.สาธิตร่วมพัฒนา ซึ่ง อบจ.จัดตั้งขึ้นมาตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตและประกาศขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

ห้ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโรงเรียน อบจ.เมืองภูเก็ต

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	54	55	109	4	-	3	-	1	-	3	-	-	36	10
อนุบาล 2	56	64	120	4	-	3	-	1	-	3	-	-	42	12
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	110	119	229	8	-	6	-	2	-	6	-	-	39	11

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	79	68	147	4	2	5	-	-	-	7	-	-	42	16
ประถมศึกษาปีที่ 2	84	83	167	4	1	6	-	-	-	7	-	-	48	26
ประถมศึกษาปีที่ 3	69	79	148	4	1	6	-	-	-	6	1	-	38	12
รวม	232	230	462	12	4	17	-	-	-	20	1	-	42.6	18

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล ป.4- ป.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ประถมศึกษาปีที่ 4	92	79	171	4	1	4	-	1	-	5	-	-	38	14
ประถมศึกษาปีที่ 5	84	78	162	4	2	4	2	2	-	4	2	-	36	11
ประถมศึกษาปีที่ 6	70	82	152	4	-	3	1	3	-	3	-	-	36	11
รวม	246	239	485	12	3	11	3	6	-	12	2	-	36.6	12

ช่วงชั้นที่ 3

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.1 – ม.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	129	120	249	6	2	8	1	2	-	9	1	-	36	9
มัธยมศึกษาปีที่ 2	110	100	210	6	6	5	-	1	-	10	1	-	38	11
มัธยมศึกษาปีที่ 3	96	119	215	6	5	5	1	1	-	10	-	-	28	5
รวม	335	339	674	18	13	18	2	4	-	29	2	-	34	8

ช่วงชั้นที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.4 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	9	20	29	1	2	3	1	-	-	5	-	-	40	18
มัธยมศึกษาปีที่ 5	6	14	20	1	2	1	1	-	-	3	-	-	46	24
มัธยมศึกษาปีที่ 6	9	17	26	1	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	24	51	75	3	4	4	2	-	-	8	-	-	43	21

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล-ช่วงชั้นที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1- ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ระดับอนุบาล	110	119	233	8	-	6	-	2	-	6	-	-	39	11
ช่วงชั้นที่ 1	232	230	484	12	4	17	-	-	-	20	1	-	42.6	18
ช่วงชั้นที่ 2	246	239	501	12	3	11	3	5	-	12	2	-	36.6	12
ช่วงชั้นที่ 3	335	339	700	18	13	18	2	4	-	29	2	-	34	8
ช่วงชั้นที่ 4	24	51	75	3	4	4	2	-	-	8	-	-	43	21
รวม	947	978	1,983	53	24	56	7	11	-	75	5	-	39	10.2

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน อบจ.บ้านตลาดเหนือ (วันครู 2502)

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	32	32	64	2	-	2	1	2	-	2	-	-	33	12
อนุบาล 2	35	28	63	2	-	2	-	2	-	2	-	-	31	3
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	67	60	127	4	-	4	1	4	-	4	-	-	32	7.5

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	55	44	99	3	-	2	-	1	-	2	-	-	55	32
ประถมศึกษาปีที่ 2	52	41	93	3	-	2	-	1	-	2	-	-	46	24
ประถมศึกษาปีที่ 3	37	36	73	2	-	4	-	-	-	4	-	-	44	20
รวม	144	121	265	8	-	8	-	2	-	8	-	-	48	25

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ประถมศึกษาปีที่ 4	40	48	88	2	-	2	-	1	-	2	-	-	44	21
ประถมศึกษาปีที่ 5	51	50	101	3	1	3	-	1	-	4	-	-	40	16
ประถมศึกษาปีที่ 6	29	37	66	2	-	3	1	1	-	2	1	-	38	14
รวม	120	135	255	7	1	8	1	3	-	8	1	-	40	17

ช่วงชั้นที่ 3

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.1 – ม.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
มัธยมศึกษาปีที่ 1	79	70	169	4	2	1	1	1	-	3	-	-	42	18
มัธยมศึกษาปีที่ 2	76	76	152	4	1	4	-	-	-	5	-	-	32	8
มัธยมศึกษาปีที่ 3	88	72	160	4	2	2	1	1	-	4	-	-	35	12
รวม	243	238	481	12	5	7	2	2	-	12	-	-	36	12.6

ช่วงชั้นที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.4 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
มัธยมศึกษาปีที่ 4	11	27	38	1	-	-	2	-	-	-	-	-	28	4
มัธยมศึกษาปีที่ 5	8	23	33	1	-	3	-	-	-	3	-	-	38	15
มัธยมศึกษาปีที่ 6	4	13	17	1	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-
รวม	23	65	88	3	-	3	2	2	-	3	-	-	33	9.5

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล- ช่วงชั้นปีที่ 4

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน อ.1 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ระดับอนุบาล	67	60	127	4	-	4	1	4	-	4	-	-	32	7.5
ช่วงชั้นที่ 1	144	121	265	8	-	8	-	2	-	8	-	-	48	25
ช่วงชั้นที่ 2	120	135	255	7	1	8	1	3	-	8	1	-	40	17
ช่วงชั้นที่ 3	243	238	481	12	5	7	2	2	-	12	-	-	36	12.6
ช่วงชั้นที่ 4	23	65	88	3	-	3	2	2	-	3	-	-	33	9.5
รวม	597	619	1,216	34	6	30	6	13	-	35	1	-	37.8	14

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนโรงเรียน อบจ.บ้านนาบอน

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	43	37	80	3	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-
อนุบาล 2	38	35	73	3	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	81	72	153	6	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	46	31	77	3	-	1	1	2	-	-	1	-	42	25
ประถมศึกษาปีที่ 2	35	31	66	2	-	-	1	2	-	-	-	-	-	-
ประถมศึกษาปีที่ 3	40	22	62	2	1	-	-	2	-	1	-	-	30	5
รวม	121	84	205	7	1	1	2	6	-	1	1	-	36	20

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.4 – ป.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ประถมศึกษาปีที่ 4	30	24	54	2	1	1	1	1	-	1	1	-	40	25
ประถมศึกษาปีที่ 5	19	19	38	1	-	-	-	2	-	-	-	-	-	-
ประถมศึกษาปีที่ 6	20	15	35	1	-	-	1	2	-	-	-	-	-	-
รวม	69	58	127	4	1	1	2	5	-	1	1	-	40	25

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล – ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ระดับอนุบาล	81	72	153	6	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
ช่วงชั้นที่ 1	121	84	205	7	1	1	2	6	-	1	1	-	36	20
ช่วงชั้นที่ 2	69	58	127	4	1	1	2	5	-	1	1	-	40	25
รวม	371	214	585	17	2	2	4	15	-	2	2	-	38	22.50

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน อบจ.บ้านไม้เรียบ (ตันติโกวิทบำรุง)

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	30	28	58	2	-	1	-	1	-	1	-	-	27	5
อนุบาล 2	32	29	61	2	-	1	-	1	-	1	-	-	27	5
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	62	57	119	4	-	2	-	1	-	2	-	-	27	5

ช่วงชั้นที่ 1

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.1 – ป.3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
ประถมศึกษาปีที่ 1	36	44	80	3	-	2	-	-	-	2	-	-	40	18
ประถมศึกษาปีที่ 2	25	30	55	2	-	1	-	1	-	1	-	-	28	6
ประถมศึกษาปีที่ 3	13	24	37	2	-	2	-	-	-	2	-	-	54	30
รวม	58	98	172	7	-	5	-	1	-	5	-	-	40	18

ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ป.4 – ป.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ประถมศึกษาปีที่ 4	11	18	29	1	-	1	-	-	-	1	-	-	26	4
ประถมศึกษาปีที่ 5	15	22	37	2	-	1	-	-	-	1	-	-	58	30
ประถมศึกษาปีที่ 6	6	10	16	1	1	-	1	-	-	1	-	-	42	16
รวม	34	50	82	4	1	2	1	-	-	3	-	-	42	16

รวมทั้งโรงเรียน

ระดับอนุบาล – ช่วงชั้นที่ 2

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอน ม.4 – ม.6				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า	ปริญญา	ปริญญา	ปริญญา		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ป.ตรี	ตรี	โท	เอก		
ระดับอนุบาล	62	57	119	4	-	2	-	1	-	2	-	-	27	5
ช่วงชั้นที่ 1	74	98	172	7	-	5	-	1	1	5	-	-	40	18
ช่วงชั้นที่ 2	32	50	82	4	1	-	1	-	-	1	-	-	42	16
รวม	168	205	375	15	1	7	1	2	1	8	-	-	36	13

ข้อมูลเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน โรงเรียน อบจ. สาขาร่วมพัฒนา

จำนวนนักเรียน ห้องเรียน และครู (ทุกคนที่สอน)

ระดับอนุบาล

ชั้น	จำนวนนักเรียน			จำนวน ห้องเรียน	จำนวนครูที่สอนอนุบาล 1-3				ระดับการศึกษาสูงสุดของครูประจำการ				อายุเฉลี่ย (ปี)	ประสบการณ์ เฉลี่ย (ปี)
	ชาย	หญิง	รวม		ครูประจำการ		ครูอัตราจ้าง		ต่ำกว่า ป.ตรี	ปริญญา ตรี	ปริญญา โท	ปริญญา เอก		
					ชาย	หญิง	ชาย	หญิง						
อนุบาล 1	32	28	60	2	-	1	-	4	-	-	1	-	45	25
อนุบาล 2	26	24	50	2	-	-	-	4	-	-	-	-	-	-
อนุบาล 3	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	58	52	110	4	-	1	-	8	-	-	1	-	-	-

ความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

จากข้อมูลคดีที่เกิดขึ้นในช่วงระหว่างเดือนมกราคม – ธันวาคม 2552 พบว่า มีการแจ้งความในคดี อุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญจำนวน 53 คดี คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ จำนวน 310 คดี คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน 723 คดี คดีที่น่าใส่ใจ 439 คดี และคดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย 5,277 คดี

ตาราง เปรียบเทียบสถิติคดีที่เกิดขึ้นในจังหวัดภูเก็ต

ประจำเดือน มกราคม – ธันวาคม 2551เปรียบเทียบกับปี 2552

ประเภทความผิด	ม.ค.-ธ.ค. 51	ม.ค.-ธ.ค. 52	เพิ่ม/ลด
1. คดีอุกฉกรรจ์และสะเทือนขวัญ			
- ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	47	45	-2
- ปล้นทรัพย์	5	8	+3
- ลักพาเรียกค่าไถ่	-	-	-
- วางเพลิง	-	-	-
รวม	52	53	+1
2. คดีชีวิต ร่างกาย และเพศ			
- ฆ่าผู้อื่นโดยเจตนา	47	45	-2
- ฆ่าผู้อื่นโดยไม่เจตนา	4	4	-
- ทำให้ตายโดยประมาท	5	4	-1
- พยายามฆ่า	67	61	-6
- ทำร้ายร่างกาย	195	177	-18
- ข่มขืนกระทำชำเรา	26	19	-7
รวม	344	310	-34
3. คดีประทุษร้ายต่อทรัพย์สิน			
- ลักทรัพย์	660	589	-71
- ชิงทรัพย์	69	51	-18
- ริดเอาทรัพย์	-	1	+1
- กรรโชก	5	10	+5
- ชิงทรัพย์	29	19	-10
- ปล้นทรัพย์	5	8	+3

ประเภทความผิด	ม.ค.-ธ.ค. 50	ม.ค.-ธ.ค. 51	เพิ่ม/ลด
- รับของโจร	15	3	-12
- ทำให้เสียทรัพย์	52	42	-10
รวม	835	723	-112
4. คดีที่น่าสนใจ			
- โจรกรรมรถจักรยานยนต์	67	111	+34
- โจรกรรมรถยนต์	33	26	-7
- ปล้นชิงรถยนต์โดยสาร	-	-	-
- ข่มขืนและฆ่า	-	-	-
- นื้อ โกง	102	102	-
- ยักยอก	211	200	-11
รวม	413	439	+26
5. คดีที่รัฐเป็นผู้เสียหาย			
- อาวุธปืน	270	271	+1
- การพนัน	1,060	973	-87
- ยาเสพติด	1,431	2,441	+1010
- ปราบปรามการค้าประเวณี	1,073	1,585	+512
- มีและเผยแพร่วัตถุลามก	11	7	-4
รวม	3,845	5,277	+1,432

จำนวนศาสนิกชนและศาสนสถาน

ปี พ.ศ.	จำนวนศาสนสถาน(แห่ง)				จำนวนศาสนิกชน(คน)			
	วัด	โบสถ์	มัสยิด	อื่นๆ	พุทธ	คริสต์	อิสลาม	อื่นๆ
2551	39	4	50	2	230,874	4,809	87,981	1,153
2552	39	5	51	2	221,457	6,817	89,075	1,543
2553	39	5	51	2	246,739	4,537	84,210	1,450

ที่มา: สำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดภูเก็ต, สำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดภูเก็ต : เดือนธันวาคม 2552

โครงสร้างพื้นฐาน

การคมนาคมขนส่ง

1) ระบบขนส่งทางบก จังหวัดภูเก็ต มีเส้นทางคมนาคมเชื่อมต่อระหว่าง หมู่บ้าน ตำบล อำเภอ และ จังหวัด ที่สามารถใช้งานได้ดีทุกฤดูกาล มีรถยนต์ประจำทางบริการ ทั้งรถปรับอากาศ รถปรับอากาศพิเศษ และรถธรรมดา วิ่งบริการระหว่างจังหวัด โดยมีทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 402 เป็นถนนสายหลักผ่านสะพาน ท้าวเทพกระษัตรี และสะพานสารสิน ผ่านอำเภอถลางเข้าสู่ตัวเมืองภูเก็ต

สำหรับระบบขนส่งมวลชนในเขตเมือง มีบริการรถโดยสารขนาดเล็ก รถตุ๊กๆ ตลอดจนมอเตอร์ไซค์รับจ้างเป็นจำนวนมาก จากบริเวณศูนย์กลางเมืองภูเก็ต ไปยังชุมชนต่างๆ และสถานที่ท่องเที่ยวภายในจังหวัด สถิติจำนวนรถที่จดทะเบียนในเขต จังหวัดภูเก็ต ปี 2549 – 2552

ประเภทของรถ	ปี 2549	ปี 2550	ปี 2551	ปี 2552
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลเกิน 7 คน	2,642	2,751	2,837	2,916
รถยนต์นั่งส่วนบุคคลไม่เกิน 7 คน	43,085	49,470	54,641	57,508
รถยนต์บรรทุกส่วนบุคคล	34,665	37,699	39,219	42,388
รถยนต์ 4 ล้อเล็กรับจ้าง (รถตุ๊ก ตุ๊ก)	515	516	515	515
รถจักรยานยนต์	204,307	213,075	222,417	229,186
รวม	285,214	303,511	319,629	332,513

(ที่มา : ฝ่ายทะเบียนรถและขนส่ง สำนักงานขนส่ง จังหวัดภูเก็ต)

2) ระบบการขนส่งทางน้ำ จังหวัดภูเก็ตมีท่าเรือน้ำลึก 1 แห่ง ได้แก่ท่าเรือน้ำลึกภูเก็ต ณ บริเวณอ่าวมะขาม เป็นท่าเรือขนส่งสินค้าระหว่างประเทศ ที่สามารถติดต่อกับประเทศแถบตะวันตกได้โดยตรง และเพื่อการท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังมีท่าเทียบเรือท่องเที่ยวขนาดเล็กอีก 14 แห่ง และท่าเทียบเรือน้ำมัน 2 แห่ง ติดต่อเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือภูเก็ต ท่าเรือกระบี่ และท่าเรือกันตังจังหวัดตรัง

3) การขนส่งทางอากาศ จังหวัดภูเก็ตมีมีสนามบินนานาชาติภูเก็ต ซึ่งมีบทบาทสำคัญในการขนส่งสินค้าและผู้โดยสาร เชื่อมโยงทั้งภายในประเทศและต่างประเทศโดยตรง ซึ่งสามารถรองรับเที่ยวบินได้ 10 เที่ยวบิน/ชั่วโมง รองรับผู้โดยสารได้มากกว่า 29 ล้านคน

การไฟฟ้า

จำนวนครัวเรือนผู้ใช้ไฟฟ้าแยกตามรายอำเภอ

เขตการปกครอง	จำนวนครัวเรือน	ครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้	ครัวเรือนที่ไม่มีไฟฟ้าใช้
อำเภอเมือง	89,335	88,791	544
อำเภอถลาง	35,643	35,456	187
อำเภอกะทู้	13,690	13,690	0

ที่มา: การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดภูเก็ต

จำนวนการให้บริการหมายเลขโทรศัพท์ของสำนักงานส่วนบริการลูกค้าจังหวัดภูเก็ต

ศูนย์บริการลูกค้า	เลขหมายเต็ม	เลขหมายเปิดใช้	เหลือเลขหมายว่าง	จำนวนชุมสาย
ภูเก็ต	33,633	23,624	10,009	32
ถลาง	11,975	8,356	3,619	17
ป่าตอง	14,692	12,557	2,135	10
ฉลอง	9,880	6,988	2,892	7
สนามบิน	4,104	2,463	1,641	9
รวมทั้งจังหวัด	74,284	53,988	20,296	75

ที่มา: บริษัททีโอที จำกัด (มหาชน) ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดภูเก็ต : มกราคม 2553

การประปา

การบริการประปาในจังหวัดภูเก็ต มีหน่วยงานรับผิดชอบ 3 หน่วยงาน คือ

1.เทศบาลนครภูเก็ต ผลิตน้ำประปาจากแหล่งน้ำดิบในชุมเหมือง 9 แห่ง ทั้งของเอกชนและเทศบาลเอง ประกอบด้วย

- ชุมน้ำหน้า รพ.วชิระภูเก็ต	ความจุ	127,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำซอยพะเนียง	ความจุ	72,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำเทศบาล	ความจุ	334,000	ลบ.ม
- ชุมแฝด	ความจุ	732,900	ลบ.ม
- ชุมน้ำริมถนนวิจิตรสงคราม	ความจุ	222,000	ลบ.ม
- ชุมน้ำบริษัทอนุภาส อ.กะทู้	ความจุ	2,000,000	ลบ.ม

- ขุมน้ำคุณคณิต	ความจุ	73,000	ลบ.ม
- ขุมน้ำบริษัทอนุญาเจ้าฟ้า	ความจุ	1,000,000	ลบ.ม

2. การประปาส่วนภูมิภาค ดำเนินการผลิตน้ำประปาจาก 2 แหล่ง คือ โรงกรองน้ำกะหลิมและ โรงกรองน้ำบางวาด

3. การประปาท้องถิ่น จำนวน 5 แห่งให้บริการในชุมชนและบริเวณใกล้เคียง

- การประปาเทศบาลตำบลเทพกระษัตรี
- การประปาเทศบาลตำบลเชิงทะเล
- การประปาบ้านสะปำ
- การประปาเทศบาลเมืองป่าตอง
- การประปา อบต.เทพกระษัตรี

การชลประทาน

ปริมาณน้ำต้นทุน

จังหวัดภูเก็ตมีแหล่งเก็บกักน้ำของทั้งเกาะภูเก็ต ที่ใช้ได้ในปี 2553 รวมความจุประมาณ 28.4 ล้านลูกบาศก์เมตร โดยเมื่อรวมกับน้ำท่า น้ำทะเลและน้ำใต้ดินจะสามารถนำมาใช้ได้ ประมาณ 46 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี แยกเป็นน้ำผิวดิน 38 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปีหรือร้อยละ 82 ของปริมาณน้ำที่นำมาใช้ได้ทั้งหมดน้ำใต้ดิน 4 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี หรือร้อยละ 9 น้ำทะเล 4 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี หรือร้อยละ 9

ปริมาณน้ำต้นทุนที่นำมาใช้ได้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการทั้งหมด โดยเฉพาะในพื้นที่บริเวณที่ไม่มีระบบประปาจำเป็นต้องใช้น้ำจากบ่อน้ำตื้น บ่อน้ำบาดาลและประปาชนบทขนาดเล็ก ดังรายละเอียดของแหล่งน้ำต่าง ๆ คือ

- อ่างเก็บน้ำบางวาดความจุ 7.3 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ประมาณ 14 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี รวมการสูบน้ำเติม

- อ่างเก็บน้ำคลองบางเหนียวความจุ 7.2 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ประมาณ 5 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

- ขุมเหมืองของรัฐ 7 แห่ง ความจุ 1.5 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ 3 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี (ขุมสวนหลวง 3 แห่ง, ขุมเทศบาลภูเก็ต, ประปา อบต.ศรีสุนทร, ขุมประปาเทศบาลเชิงทะเล, ขุมประปาเทศบาลเทพกระษัตรี) 54

- ขุมเหมืองเอกชน 6 แห่ง ความจุ 4.0 ล้านลูกบาศก์เมตร ปริมาณน้ำที่ใช้ได้ 6 ล้าน ลูกบาศก์เมตร/ปี (ขุม

อนุญากะทุ, ขุมพะเนียง, ขุมหน้า รพ.วชิระ, ขุมท่าหนัก, ขุมฮิตเลอร์, ขุมประปา อบต.ฉลอง)

- ประปาภูมิภาคภูเก็ตซื้อน้ำประปาจากบริษัท REQ. 2 แห่ง แหล่งน้ำมีความจุประมาณ 0.7 ล้านลูกบาศก์เมตร และรับน้ำท่าจากคลองธรรมชาติ รวมผลิตน้ำประปาเฉลี่ย 6 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

- ประปาภูมิภาคภูเก็ตซื้อน้ำประปาจากบริษัท REQ. ผลิตน้ำประปาจากน้ำทะเล กำลังผลิต 12,000 ลูกบาศก์เมตร/วัน ผลิตน้ำประปาเฉลี่ย 4 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
- ประปาภูมิภาคภูเก็ต สูบน้ำจากคลองบางใหญ่เฉลี่ย 3 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
- น้ำจากบ่อบาดาลที่ขออนุญาต 95 แห่ง รวมสูบน้ำใช้ประมาณ 3 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี
- ประปาสัมปทานในธุรกิจบ้านจัดสรรของเอกชน 5 แห่ง ใช้น้ำจากบ่อบาดาล และขุมเหมือง ความจุประมาณ 0.5 ล้านลูกบาศก์เมตร รวมผลิตน้ำประปาเฉลี่ย 2 ล้านลูกบาศก์เมตร/ปี

ปริมาณความต้องการน้ำ

จากการวิเคราะห์ปริมาณความต้องการน้ำในทุกกิจกรรม โดยใช้ข้อมูลจริงปี 2545-2549 และวิเคราะห์คาดการณ์แนวโน้มปริมาณความต้องการน้ำ ของจังหวัดภูเก็ต มีความต้องการน้ำเพิ่มขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 2 ต่อปี ตามการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและปริมาณนักท่องเที่ยว ซึ่งจากปี 2547 มีความต้องการน้ำประมาณ 42 ล้านลูกบาศก์เมตร ในปี 2553 ต้องการน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคประมาณปีละ 51 ล้านลูกบาศก์เมตร หรือต้องการน้ำประปาเฉลี่ยประมาณวันละ 139,726 ลูกบาศก์เมตร ส่วนในระยะยาวปริมาณความต้องการน้ำ ดังนี้

ปี 2560 ต้องการน้ำ ประมาณ 61 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปี 2570 ต้องการน้ำ ประมาณ 78 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปี 2580 ต้องการน้ำ ประมาณ 101 ล้านลูกบาศก์เมตร

ปริมาณความต้องการน้ำเทียบสัดส่วนเป็นรายอำเภอ คือ

อำเภอเมืองภูเก็ต ต้องการน้ำประมาณร้อยละ 58 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด

อำเภอกะทู้ ต้องการน้ำประมาณร้อยละ 20 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด

อำเภอถลาง ต้องการน้ำประมาณร้อยละ 22 ของปริมาณความต้องการทั้งหมด

การสื่อสาร

1) โทรศัพท การบริการด้านโทรศัพทในจังหวัดภูเก็ต ดำเนินการโดย บริษัท ทศท.คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) และบริษัท ทีไอที จำกัด (มหาชน) แบ่งชุมสายเพื่อให้บริการแก่ชุมชนต่าง ๆ 12 ชุมสาย จำนวนเลขหมายที่เปิดให้บริการแล้ว 90,941 เลขหมาย

2) ไปรษณีย์และโทรเลข การให้บริการด้านไปรษณีย์และโทรเลขทั้งในระดับจังหวัด ระดับภาค ระดับประเทศ และต่างประเทศ ดำเนินการโดยสำนักงานการสื่อสารไปรษณีย์เขต 8 โดยผ่านการให้บริการโดยที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 11 แห่ง กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอ

3) วิทยุโทรทัศน์ พื้นที่จังหวัดภูเก็ต ได้รับสัญญาณภาพและเสียงจากสถานีวิทยุโทรทัศน์ได้ชัดเจนทุกช่อง คือ 3,5,7,9,NBT และ Thai PBS และยังมีสถานีวิทยุโทรทัศน์ส่วนภูมิภาค 1 สถานี คือ สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทยจังหวัดภูเก็ต กรมประชาสัมพันธ์ ตั้งอยู่บนเขาแร้ง อำเภอเมืองภูเก็ต แพร่ภาพออกอากาศทางช่อง 11 นอกจากนั้นยังมีเคเบิลทีวี 2 สถานี คือ ภูเก็ตเคเบิล และ KPP

4) วิทยุกระจายเสียง จังหวัดภูเก็ตมีสถานีวิทยุกระจายเสียงหลัก 7 สถานี ออกอากาศในระบบ FM 5 สถานี และระบบ FM-AM 2 สถานี มีสถานีวิทยุชุมชน 42 สถานี

5) หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ที่ได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ได้แก่ หนังสือพิมพ์เสียงใต้, เศรษฐกิจธุรกิจ, ภูเก็ตโพสต์, อันดามันโพสต์, เสียงทักษิณ, อินไซด์ภูเก็ต, มติใต้, และที่ตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ คือ ภูเก็ตกัสเซท

ทรัพยากรธรรมชาติ

1. ป่าไม้

ป่าไม้ของจังหวัดภูเก็ตแบ่งออกได้เป็น 4 แบบใหญ่ ๆ คือ

ป่าเขตร้อนชื้น เป็นป่าค่อนข้างรก ด้านล่างมีไม้เล็ก ๆ ค่อนข้างรกทึบ ส่วนใหญ่อยู่แถบภูเขา หุบเขา เป็นแถบเขาพระแทว เขานาคเกิด เขาบางคู

ป่าชายเลน เป็นป่าไม้ผลัดใบในเขตร้อนชื้น ส่วนใหญ่เรียกว่าป่าโกงกาง ต้นพังกา มีมากแถบด้านตะวันออกของเกาะตั้งแต่ท่าฉัตรไชยตอนเหนือไปจดด้านใต้ แหล่งป่าชายเลนที่สำคัญคือ ป่าชายเลนคลองอู่ตะเภา ป่าชายเลนคลองท่ามะพร้าว ป่าชายเลนคลองพารา ตลอดไปแนวคลองบางโรง คลองท่าเรือ คลองบางชีห่อ และคลองท่าจีน ต้นไม้ที่มีมากในแถบป่าพังกาคือ ต้นพังกา แสม ลำพู ตะบูน ประทลเป่า เหงือกปลาหมอ

ป่าชายหาด เป็นป่าโปร่งผลัดใบ ขึ้นในบริเวณที่น้ำทะเลไปถึง ป่าชายหาด เป็นป่าที่ถูกรบกวนมากที่สุด ในการทำที่ปักค้ำตอมึงและการเลี้ยงสัตว์น้ำริมฝั่ง ต้นไม้สำคัญคือ พวกหูกวาง ดินเป็ดทะเล สนทะเล โพธิ์ทะเล หยีน้ำ จิก ป่าชายหาดของภูเก็ต เช่นที่ หาดในยาง ท่าฉัตรไชย

ป่าพรุ ป่าในพื้นที่ลุ่มน้ำท่วมตลอด ชาวภูเก็ตเรียกโพธิ์ละ เกิดจากการเปลี่ยนแปลงของสันทรายกั้นน้ำทะเลไว้จนน้ำแห้งลง มีพืชขึ้น เป็นพวก ผักกูด ลำเพ็ง จูด เสม็ด หญ้าวงช้าง โพละ ของภูเก็ตเคยมี เช่น บริเวณหาดไม้ขาว พรุทับแคง พรุยายรัตน์ พรุจี๊ด พรุยาว พรุจิก พรุไม้ขาว ปัจจุบันถูกบุกรุกถมเกือบหมด หากไม่ถมก็จะขุดลอกเป็นแหล่งเก็บน้ำ ทำลายระบบนิเวศน์ที่ภูเก็ต ขณะนี้มีเหลือแค่พรุจิกซึ่งอาจถูกถมในไม่ช้า

ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าบก มี 9 ป่า ได้แก่

1. ป่าเขารวก-เขาเมือง
2. ป่าควนเขาพระแทว
3. ป่าบางขุน
4. ป่าเกาะโหลน
5. ป่าเทือกเขากมลา
6. ป่าเทือกเขานาคเกิด
7. ป่าเขาโต๊ะแซะ

8. ป่าเขาสามเหลี่ยม

9. ป่าเขาไม้พอก- ไม้แก้ว

ป่าสงวนแห่งชาติ ป่าชายเลนมี 7 ป่า ได้แก่

1. ป่าเลนคลองบางชีเหล้า-คลองท่าจีน

2. ป่าเลนคลองเกาะผี

3. ป่าเลนคลองพารา

4. ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว

5. ป่าเลนคลองท่าเรือ

6. ป่าเลนคลองอู่ตะเภา

7. ป่าเลนคลองบางโรง

จังหวัดภูเก็ตมีพื้นที่ป่าไม้ถาวรตามมติคณะรัฐมนตรี ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติป่าไม้ พุทธศักราช 2484 จำนวน 16 ป่า รวมพื้นที่ป่า 28,029.50 ไร่

พื้นที่ป่าไม้ถาวร	เนื้อที่ (ไร่)	พื้นที่ป่าไม้ถาวร	เนื้อที่ (ไร่)
1. ป่าสนทะเลลาชัน	19	9. ป่าเลนคลองท่าเรือ	1,103
2. ป่าเลนคลองอู่ตะเภา	1,034	10. ป่าควนเขากมลา	6,434
3. ป่าเลนคลองท่ามะพร้าว	1,629	11. ป่าเลนคลองมุดง	1,519.50
4. ป่าเลนคลองพารา	916	12. ป่าเลนคลองบางชีเหล้า- คลองท่าจีน	1,211
5. ป่าเขาสามเหลี่ยม	1,481	13. ป่าควนเขานาคเกิด	5,280
6. ป่าบางขนุน	1,122	14. ป่าควนเขาโต๊ะชะ	132
7. ป่าเลนคลองบางโรง	608	15. ป่าเกาะโหลน	786
8. ป่าควนเขาพระแทว	4,693	16. ป่าเขารวก เขามือง	92
รวมเนื้อที่			28,029.50 ไร่

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดภูเก็ต

2. ชายหาดและชายฝั่ง

ชายหาดเป็นทรัพยากรธรรมชาติที่มีคุณค่าทางเศรษฐกิจ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญสำหรับจังหวัดภูเก็ตมีชายหาดที่สวยงามเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลก วางตัวตามแนวชายฝั่งตะวันตกของเกาะภูเก็ต นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งเพาะฟักของไข่เต่าทะเล ในบริเวณชายหาดยังมีระบบนิเวศที่สำคัญประการหนึ่งคือป่าชายหาด ซึ่งในปัจจุบันอยู่ในสถานการณ์ที่ถูกทำลายอย่างต่อเนื่อง โดยมีสาเหตุหลัก คือ การสร้างสาธารณูปโภค สาธารณูปการเพื่อรองรับการท่องเที่ยว

3. ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทะเล

แนวชายฝั่งทะเลของประเทศไทย 2,815 กิโลเมตร ซึ่งประกอบด้วยชายฝั่งชนิดต่างๆ เช่น หาดทราย หาดโคลน ป่าชายเลน เป็นต้น พื้นที่บริเวณนี้เป็นบริเวณที่มีทรัพยากร ธรรมชาติที่มีความหลากหลายด้านนิเวศวิทยา มีคุณค่าและประโยชน์อย่างมาก จึงทำให้เป็นบริเวณที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ปัจจุบันทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งกำลังประสบปัญหาความเสื่อมโทรม อันเนื่องมาจากการเจริญเติบโตของกิจกรรมต่าง ๆ บริเวณชายฝั่ง

ด้านการเมืองและการบริหาร

การปกครอง

จังหวัดภูเก็ต แบ่งการบริหารราชการส่วนภูมิภาค ออกเป็น 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองภูเก็ต อำเภอกะทู้ อำเภอถลาง มีตำบล 17 ตำบล และ 103 หมู่บ้าน การบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาล 9 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบลอีก 9 แห่ง

ตารางแสดงข้อมูลเขตการปกครอง

อำเภอ	พื้นที่(ตร.กม)	ระยะห่างจากจังหวัด (กม)	ตั้งเมื่อ	จำนวน	
				ตำบล	หมู่บ้าน
เมืองภูเก็ต	224.000	1	พ.ศ.2481	8	44
กะทู้	67.034	10	พ.ศ.2457	3	13
ถลาง	252.000	19	พ.ศ.2441	6	46
รวม	543.034	-	-	17	103

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดภูเก็ต

ในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550 มีประชาชนมาใช้สิทธิเลือกตั้งจำนวน 159,241 คน คิดเป็นร้อยละ 74.3 ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งทั้งหมด ซึ่งถือได้ว่ามีสัดส่วนค่อนข้างสูง ส่วนการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตเมื่อวันที่ 20 เมษายน 2551 มีผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดจำนวน 108,897 คน คิดเป็นร้อยละ 53.89 และเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต จำนวน 108,540 คน คิดเป็นร้อยละ 54.08

ผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 23 ธันวาคม 2550

รายละเอียด	จำนวน	ร้อยละ
1.ผู้มีสิทธิเลือกตั้ง	214,329	100
2.ผู้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง	159,241	74.30
3.บัตรเสีย	4,066	2.55
4.บัตรไม่ประสงค์ลงคะแนน	15,772	9.90

ผลการเลือกตั้งนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2551

ประเภท	ผู้มีสิทธิ	ผู้มาใช้สิทธิ	ร้อยละ
1.นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	202,056	108,897	53.89
2.สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต	200,717	108,540	54.08
- อำเภอเมือง	122,846	62,366	50.77
- อำเภอกลาง	50,201	33,025	65.79
- อำเภอกะทู้	27,670	13,149	47.52

การออกเสียงประชามติ

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำจังหวัดภูเก็ตได้ดำเนินการจัดให้มีการออกเสียงประชามติร่างรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2550 โดยมีผู้มีสิทธิออกเสียงลงประชามติของจังหวัดภูเก็ตทั้งหมดจำนวน 216,756 คน มีผู้มาแสดงตนขอรับบัตรทั้งหมด 125,057 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 57.69 ของจำนวนผู้มีสิทธิออกเสียงลงประชามติทั้งหมด โดยมีจำนวนผู้เห็นชอบกับร่าง

รัฐธรรมนูญฉบับใหม่ 110,936 คน คิดเป็นร้อยละ 88.71 และจำนวนผู้ไม่เห็นชอบ 12,273 คน คิดเป็นร้อยละ 9.81

ตามมาตรา 39 พ.ร.บ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2546 ได้กำหนดให้นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดควบคุมรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามกฎหมายและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดให้มีปลัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดคนหนึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการและลูกจ้างองค์การบริหารส่วนจังหวัดรองจากนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนจังหวัดให้เป็นไปตามนโยบายและมีอำนาจหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนดหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัดมอบหมาย

ข้อมูลแผนอัตรากำลัง ข้าราชการ ลูกจ้าง และพนักงานจ้าง ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต ปี 2553

ลำดับที่	ส่วนราชการ	ข้าราชการ	ลูกจ้างประจำ	พนักงานจ้าง	รวม
1.	สำนักปลัดฯ	38	7	47	92
2.	กองกิจการสภา	12	-	-	12
3.	กองแผนฯ	17	-	1	18
4.	กองคลัง	38	-	5	43
5.	กองช่าง	50	45	74	169
6.	กองพัสดุและทรัพย์สิน	21	-	2	23
7.	กองการศึกษาฯ	32 ข้าราชการครู 164	ป ร ะ จั ง โรงเรียน 2	สำนักงาน 8 โรงเรียน 179	385
8.	กองการท่องเที่ยวและกีฬา	29	-	48	77
9.	กองสาธารณสุข	36	-	3	39
10.	หน่วยตรวจสอบภายใน	5	-	-	5
	รวม	442	54	367	863

ข้อมูลด้านงบประมาณการคลัง

รายได้จากภาษีอากรและค่าธรรมเนียมที่องค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ตได้รับ

สัดส่วนของเงินรายได้จากการจัดเก็บเองต่อรายได้ที่ได้จากส่วนกลาง						
แหล่งรายได้	จำนวนเงิน					
	ปี 2550	ร้อยละ	ปี 2551	ร้อยละ	ปี 2552	ร้อยละ
1.รายได้ที่ได้จากส่วนกลาง	559,254,361.18	77.63	613,422,614.56	76.84	695,168,732.06	79.29
2.รายได้จากการเก็บเอง	161,161,350.42	22.37	184,854,817.70	23.16	181,620,406.76	20.71
รวมรายได้ทั้งสิ้น	720,415,711.60	100	798,277,432.26	100	876,789,138.82	100
สัดส่วนรายได้จาก ส่วนกลาง : รายได้จากการ เก็บเอง	7.7:2.3		7.7:2.3		7.9:2.1	

ความสามารถในการหารายได้จากการจัดเก็บเอง						
แหล่งรายได้จากการ จัดเก็บเอง	จำนวนเงิน					
	ปี 2550	ร้อยละ	ปี 2551	ร้อยละ	ปี 2552	ร้อยละ
1. หมวดภาษีอากร	57,138,921.96	35.45	67,227,606.77	36.36	77,484,746.24	42.66
2. หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับและ โบนัส	76,321,422.57	47.36	82,371,966.83	44.57	63,289,778.72	34.85
3. หมวดรายได้จากรหัสสินค้า	25,322,123.89	15.71	32,796,450.10	17.74	37,448,786.10	20.62
4. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด	2,348,782.00	1.46	2,392,886.00	1.29	3,104,673.70	1.71
5. หมวดรายได้จากทุน	30,100.00	0.02	65,908.00	0.04	292,422.00	0.14
รวม	161,161,350.42	100	184,854,817.70	100	181,620,406.76	100

อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดภูเก็ต

1. ตาม พรบ.องค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ 3 พ.ศ. 2546

มีอำนาจหน้าที่ดำเนินกิจการภายในเขต อบจ. ดังต่อไปนี้ (มาตรา 45)

- (1) ตราข้อบัญญัติโดยไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมาย
- (2) จัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
- (3) สนับสนุนสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
- (4) ประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ของสภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- (5) แบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้แก่สภาตำบลและราชการส่วนท้องถิ่นอื่น
- (6) อำนาจหน้าที่ของจังหวัดตาม พรบ.ระเบียบบริหารราชการส่วนจังหวัด พ.ศ. 2498 เฉพาะภายในเขตสภาตำบล
- (7) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
(7 ทวิ) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (8) จัดทำกิจการใด ๆ อันเป็นอำนาจหน้าที่ของราชการส่วนท้องถิ่นอื่นที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนจังหวัด และกิจการนั้นเป็นการสมควรให้ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง
- (9) จัดทำกิจการอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติหรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
บรรดาอำนาจหน้าที่ใดซึ่งเป็นของราชการส่วนกลาง หรือราชการส่วนภูมิภาคอาจมอบให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติได้ ทั้งนี้ ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

2. อำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย(พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. ๒๕๔๐

ให้กิจการดังต่อไปนี้เป็นกิจการที่ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นสมควรให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดร่วมดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ

- (๑) จัดให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร
- (๒) กำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
- (๓) บำบัดน้ำเสีย
- (๔) บำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๕) วางผังเมือง
- (๖) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก ซึ่งอย่างน้อยต้องเป็นทางหลวงชนบทตามกฎหมายว่าด้วยทางหลวง

- (๗) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำ
- (๘) จัดให้มีท่าเทียบเรือ ท่าข้าม ที่จอดรถ และตลาด
- (๙) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- (๑๐) รักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน
- (๑๑) จัดการศึกษา ทำนุบำรุงศาสนา และบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น
- (๑๒) จัดให้มีและบำรุงสถานที่สำหรับการศึกษา สถานพักผ่อนหย่อนใจ สวนสาธารณะและสวนสัตว์ ตลอดจนสถานที่ประชุมอบรมสำหรับราษฎร
- (๑๓) จัดให้มีการสังคมสงเคราะห์และการสาธารณสุขการ
- (๑๔) ป้องกันและบำบัดรักษาโรค
- (๑๕) จัดตั้งและการบำรุงสถานพยาบาล
- (๑๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยว
- (๑๗) ส่งเสริมและแก้ไขปัญหาการประกอบอาชีพ
- (๑๘) กิจการที่ได้มีการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

3. อำนาจหน้าที่ตามพรบ.กำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542

ตามมาตรา 17 ภายใต้บังคับมาตรา 16 ให้องค์การบริหารส่วนจังหวัด มีอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนใน ท้องถิ่น ดังนี้

1. การจัดทำแผนพัฒนาองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นของตนเอง และประสานการจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดตามระเบียบที่คณะรัฐมนตรีกำหนด
2. การสนับสนุนองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
3. การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
4. การแบ่งสรรเงินซึ่งตามกฎหมายจะต้องแบ่งให้องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
5. การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาป่าไม้ ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
6. การจัดการศึกษา
7. การส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค และสิทธิเสรีภาพของประชาชน
8. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของราษฎรในการพัฒนาท้องถิ่น
9. การส่งเสริมการพัฒนาเทคโนโลยีที่เหมาะสม
10. การจัดตั้งและดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวม
11. การกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลรวม

12. การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ
 13. การจัดการและดูแลสถานีขนส่งทั้งทางบกและทางน้ำ
 14. การส่งเสริมการท่องเที่ยว
 15. การพาณิชย์ การส่งเสริมการลงทุน และการทำกิจการไม่ว่าจะดำเนินการเองหรือร่วมกับบุคคลอื่นหรือจากสหการ
 16. การสร้างและบำรุงทางบกและทางน้ำที่เชื่อมต่อระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
 17. การจัดตั้งและการดูแลตลาดกลาง
 18. การส่งเสริมการกีฬา จารีตประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น
 19. การจัดให้มีโรงพยาบาลจังหวัด การรักษาพยาบาล การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
 20. การจัดให้มีพิพิธภัณฑ์และหอจดหมายเหตุ
 21. การขนส่งมวลชนและการวิศวกรรมจราจร
 22. การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 23. การจัดให้มีระบบรักษาความสงบเรียบร้อยในจังหวัด
 24. จัดทำกิจกรรมไดอันเป็นอำนาจและหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่อยู่ในเขตและกิจการนั้นเป็นการสมควรให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นร่วมกันดำเนินการหรือให้องค์การบริหารส่วนจังหวัดจัดทำ ทั้งนี้ ตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
 25. สนับสนุนหรือช่วยเหลือส่วนราชการ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในการพัฒนาท้องถิ่น
 26. การให้บริการแก่เอกชน ส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น
 27. การสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส
 28. จัดทำกิจกรรมอื่นใดตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัตินี้หรือกฎหมายอื่นกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
 29. กิจการอื่นใดที่เป็นประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามที่คณะกรรมการประกาศกำหนด
4. อำนาจหน้าที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด ตามประกาศคณะกรรมการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เรื่อง กำหนดอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนจังหวัด
- ข้อ 1 ลักษณะของการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนจังหวัดในการให้บริการสาธารณะในเขตจังหวัด

- (1) ดำเนินงานในโครงการที่มีขนาดใหญ่ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด
- (2) เป็นการดำเนินงานที่ปรากฏถึงกิจกรรมที่เป็นภาพรวมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดที่มุ่งต่อประโยชน์ของท้องถิ่นหรือประชาชนเป็นส่วนรวมและไม่เข้าไปดำเนินงานที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัดสามารถดำเนินการได้เอง
- (3) เข้าไปดำเนินงานตามแผนงานหรือโครงการในลักษณะที่มีความคาบเกี่ยวต่อเนื่อง หรือมีผู้ที่ได้รับประโยชน์ในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่า 1 แห่งขึ้นไป

ข้อ 2 ในการดำเนินการตามอำนาจและหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดตามข้อ 1 องค์การบริหารส่วนจังหวัดควรจะดำเนินการเพื่อให้เป็นไปในลักษณะดังนี้ คือ

- (1) การจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองและประสานการจัดทำแผนจังหวัด โดยการสร้างและพัฒนาระบบการประสานแผนการพัฒนาท้องถิ่นในจังหวัดเพื่อนำไปสู่การใช้จ่ายงบประมาณในการพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความสมดุลและคุ้มค่าทางเศรษฐกิจ
- (2) การก่อสร้างและบำรุงรักษาโครงการที่เป็นโครงสร้างพื้นฐานขนาดใหญ่ หรือมีการเกี่ยวเนื่องกันหลายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือในลักษณะที่เป็นเครือข่ายหลักในการเชื่อมโยงกับแผนงานโครงการที่ดำเนินการโดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด
- (3) การจัดการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตให้กับประชาชนในระดับจังหวัด และไม่เป็นการซ้ำซ้อนกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อขยายศักยภาพและมุ่งต่อผลสัมฤทธิ์ในการพัฒนาการศึกษา สาธารณสุข การสังคมสงเคราะห์ การพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด
- (4) การส่งเสริมจารีตประเพณี วัฒนธรรม การท่องเที่ยว การส่งเสริมการลงทุนและ พาณิชยกรรมของจังหวัด
- (5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในระดับจังหวัดโดยเฉพาะอย่างยิ่งการทำหน้าที่เป็นองค์กรหลักในการกำจัดมูลฝอย สิ่งปฏิกูลรวม การดูแลระบบบำบัดน้ำเสียรวมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในจังหวัด
- (6) ให้บริการด้านเทคนิควิชาการ เครื่องมือ เครื่องจักรกล บุคลากร แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นในเขตจังหวัด
- (7) ดำเนินการตามภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจตามที่กำหนดไว้ในแผนปฏิบัติการกำหนดขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งกิจกรรมถ่ายโอนที่องค์การบริหารส่วนจังหวัด “มีหน้าที่ที่ต้องทำ”

ข้อ 3 การให้การสนับสนุนแก่ประชาคม องค์กรประชาชน ควรเป็นไปในลักษณะของการส่งเสริมความสามารถดำเนินการ โดยใช้ศักยภาพของตนเองในการบริหารจัดการในลักษณะของการร่วมคิด

ร่วมทำ ร่วมรับผลประโยชน์ โดยไม่ให้การสนับสนุนในลักษณะของการให้สิ่งของ หรือการเข้าไปดำเนินการแทน

5. ข้อสังเกตจากคำพิพากษาศาลปกครองขอนแก่น

ศาลปกครองขอนแก่นคำพิพากษาในคดีหมายเลขดำที่ 354/2546 คดีหมายเลขแดงที่ 22/2547 โดยสรุปสาระสำคัญของการกำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนจังหวัดดังกล่าวว่า

องค์การบริหารส่วนจังหวัดปฏิบัติหน้าที่ในภาพรวมของจังหวัดและภารกิจที่มีความคาบเกี่ยวระหว่างพื้นที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมากกว่าหนึ่งแห่งขึ้นไป และประสานงานให้ความร่วมมือ และสนับสนุนองค์กรปกครองท้องถิ่นขนาดเล็ก ตลอดทั้งดำเนินการในกิจการที่ครอบคลุมพื้นที่กว้าง เป็นกิจการที่ต้องการความเป็นเอกภาพ และเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นความสามารถของหน่วยการปกครองท้องถิ่นขนาดเล็กจะกระทำได้

เมื่อมีการกำหนดอำนาจหน้าที่เช่นนี้แล้ว องค์การบริหารส่วนจังหวัดจะยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปตามเดิมดังที่เคยปฏิบัติมาโดยถือว่ายังคงสามารถทำหน้าที่ได้ทุกอย่างตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 45 แห่งพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด(ฉบับที่ 2)พ.ศ. 2542 กฎกระทรวง(พ.ศ. 2541) ออกตามความในพระราชบัญญัติองค์การบริหารส่วนจังหวัด พ.ศ. 2540 และมาตรา 17 แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ต่อไปอีกไม่ได้แล้ว แต่การจัดทำบริการสาธารณะที่เป็นภารกิจซ้ำซ้อนในพื้นที่เดียวกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจะต้องถูกจำกัดขอบเขตให้มีอำนาจหน้าที่ในการให้บริการสาธารณะตามที่กำหนดในประกาศดังกล่าวเท่านั้น